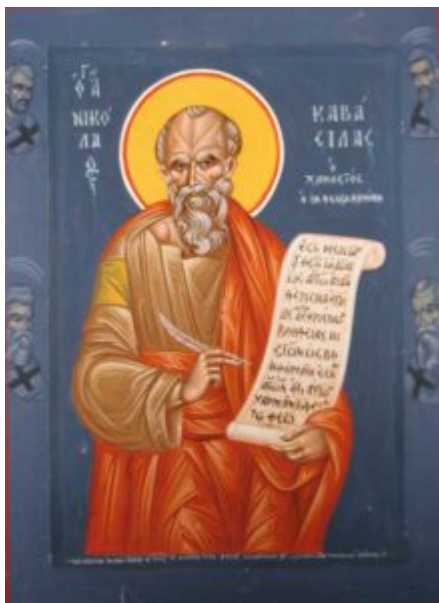

Παράκληση εις τον Όσιο Νικόλαον τον Καβάσιλα

Εύλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἠλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου

Εἶτα τὰ τροπάρια

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς αἰωνίου μετασχὼν εὐφροσύνης, ὑπὲρ ἡμῶν διὰ παντός ἐκδυσώπει, τῶν σε τιμώντων Ὅσιε Νικόλαε, ὅπως λυτρωθῆμεν, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ πάσης στενώσεως, καὶ δεινῶν συμπτωμάτων, καὶ πληρωθῶμεν θείου φωτισμοῦ, οἱ τῆ θερμῆ σου, πρεσβεία προστρέχοντες.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τις ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τις δε διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου σούς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,

ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Νίκη Νικόλαε ἡμῖν δίδου. Γερασίμου.

Ῥδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Ναμάτων πληρούμενος θεϊκῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἡμῖν ὄμβρησον νοητῶς, σταγόνας τῆς θείας εὐσπλαγχνίας, τοῖς σε τιμῶσι Νικόλαε Ὅσιε.

Ἰσχύν ἡμῖν αἶτει παρά Θεοῦ, ὡς ἂν τῆς ἰσχύος, κατισχύσωμεν τοῦ ἐχθροῦ, Νικόλαε Πάτερ καὶ ἀμέμπτως, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν διανύσωμεν.

Κακίας με λύτρωσαι τῶν παθῶν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, καθοδηγεῖ με τὴν ὁδόν, καὶ δίδου σοφίαν τῷ νοῖ μου, ὡς τῆς σοφίας Νικόλαε ὄργανον.

Θεοτοκίον.

Ἥλιου τῆς δόξης θεία λαμπάς, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε Μαριάμ, λῦσον τῶν παθῶν μου τὴν ὀμίχλην, καὶ φωτισμῷ νοητῷ με καταύγασον.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νόμῳ θείῳ ἰθύνας, τὴν σὴν ζωὴν Ἄγιε, πάσης ἀνομίας καὶ πλάνης, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καὶ νόμοις πίστεως, καὶ ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος, ἡμᾶς πολιτεύεσθαι, Πάτερ ἐνίσχυσον.

Νοῦν θεόφρονα δίδου, ἀποπληροῦν πάντοτε, τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα μάκαρ, ψυχῆς θερμότητι, καὶ ἀποτρέπεσθαι, τὰς καθ' ἡμῶν ἐπηρείας, Ἄγιε Νικόλαε, τοῦ πολεμήτορος.

Ἰλασμόν ἡμῖν αἶτει, παρά Θεοῦ Ἄγιε, καὶ τῶν καθ' ἐκάστην παισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν, ὡς ἂν Νικόλαε, δι' εὐσεβείας ἀπάσης, τοῦ Θεοῦ τὸ ἔλεος, ἐπισπασώμεθα.

Θεοτοκίον.

Καταφύγιον μέγα, Χριστιανῶν πέφηνας, ἡ τόν Θεόν Λόγον αφράστως,

κυφορήσασα, Παρθένε Ἄχραντε· ὄθεν κάμε πεφευγότα, τῆ σὴ σκέπη ρύσαι με, πάσης κακώσεως.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Νικόλαε θεοφόρε, πάσης βλάβης, καὶ πολυτρόπων κακώσεων, τούς προσιόντας τῆ θεία σου προστασία.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τό Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Σοφίας Θεοῦ, ἐδείχθης ἐνδιαίτημα, ἀμέμπτω ζωῆ, Νικόλαε μακάριε· διό ἡμᾶς ἀπάλλαξον, σοφιστείας ἀπάσης τοῦ Ὁψεως, ὡς ἂν σεμνῶς ἐν συνέσει πολλῇ, βαδίζωμεν τρίβον τὴν σωτήριον.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ θεράπων ὁ γνήσιος, Ἅγιε Νικόλαε τοῦ Παντάνακτος, καθικέτευε δεόμεθα, πάσης λυτρωθῆναι ἡμᾶς θλίψεως.

Λαμπρυνθεῖς τὴν διάνοιαν, τῆ φιλοσοφία μάκαρ τῆς πίστεως, καταυγάζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρὸς γνῶσιν τὴν κρείττονα Νικόλαε.

Ἀρετῶν σκεῦος γέγονας, ἐν αἷς καθοδηγεῖ ἡμᾶς Νικόλαε, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα, τῆς τοῦ Παρακλήτου ἐπιλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, σαρκωθείς ὁ Λόγος Κόρη δι' ἔλεος, ἀλογίας πάσης ρύεται, τούς σε Θεοτόκον καταγγέλοντας.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦνυσας καλῶς, τὴν ζωὴν μάκαρ Νικόλαε· διὰ τοῦτο ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, ἐναρέτως ἐν τῷ κόσμῳ ἀναστρέφεσθαι.

Μύστης γεγονώς, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγαθότητος, μυσταγώγησον ἡμᾶς ταῖς σαῖς λιταῖς, ἅπαν εἶδος θείων πράξεων Νικόλαε.

Ἦλεων ἡμῖν, ταῖς πρεσβείαις σου ἀπέργασαι, τὸν Σωτῆρα καὶ φιλόανθρωπον Θεόν, ὡς τῆς δόξης θεωρός αὐτοῦ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἄγνη, τῆς σαρκός μου ἅπαν φρόνημα, ἡ τεκοῦσα τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, καὶ πρὸς τρίβους μετανοίας με ὁδήγησον.

Ἰδὲ στ´. Τὴν δέησιν.

Δοχεῖον, τοῦ Παρακλήτου ἐδείχθης, τῆ λαμπρότητι τῆς σῆς πολιτείας· ὅθεν ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις, σκευὴ ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, ἀνάδειξον δι' ἀρετῆς, θεομάκαρ Νικόλαε Ὅσιε.

Ἰθύνας, πρὸς ἀρετὴν τὴν ζωὴν μου, πηδαλίω τῆς πρεσβείας σου Πάτερ, πρὸς ἀσφαλῆ με κυβέρνησον ὄρμον, τῆς σωτηρίας Νικόλαε Ἅγιε, ἵνα συμμέτοχος ὀφθῶ, μετὰ τέλος τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Δραγμάτων, τῆς μυστικῆς γεωργίας, κομιζόμενος τὸν πλοῦτον θεόφρον, σύν τοῖς χοροῖς τῶν Ἁγίων ἀπάντων, τῆς τῶν παθῶν με πτωχείας ἀπάλλαξον, Νικόλαε Πάτερ σοφέ, καὶ τροφῆ νοητῆ με διάθρεψον.

Θεοτοκίον.

Ὁ θρόνος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἡ καθέδρα ἡ λαμπρά τοῦ Δεσπότη, Εὐλογημένη Παρθένε Μαρία, ἀπό κοπρίας παθῶν με ἀνάστησον, καὶ νεύρωσόν μου τὴν ψυχὴν, πρὸς ζωῆς ἐναρέτου ἐπίδοσιν.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Νικόλαε θεοφόρε, πάσης βλάβης καὶ πολυτρόπων κακώσεων, τοὺς προσιόντας τῆ θεία σου προστασία.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τό Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς τῆς σοφίας θεράπων Νικόλαε, καὶ μυστογράφος τῆς χάριτος ἔνθεος, ἡμῖν θείαν αἴτησαι σύνεσιν, τοῦ συνιέναι Κυρίου τό θέλημα, ὡς ἂν θείας δόξης μετάσωμεν.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἰκῷ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδέ τὸν Πατέρα τις

επιγινώσκει, ειμή οΥίος, καί ὧ ἔάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμι, καί ταπεινός τῆ καρδία καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός, καί τό φορτίον μου ἔλαφρόν ἐστίν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις ἐλεήμον ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμον ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἐλεός σου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σκεῦος καθαρώτατον, τῆς θεϊκῆς ἐπιπνοίας, ἐναρέτων πράξεων, θείαις ἐπιδόσεσιν ὡφθης Ἄγιε, καί λαμπτήρ πάμφωτος, τῆς Ὁρθοδοξίας· διά τοῦτο σου δεόμεθα· Ἡμᾶς εδραίωσον, ταύτης ταῖς σεπταῖς παραδόσεσι, καί ἅπαν δόγμα ἔκφυλον, πόρρω ἀπορρίπτειν ἐκάστοτε, καί Χριστόν ἀπαύστως, ἰκέτευε Νικόλαε σοφέ, ἵνα τῆς ἄνω λαμπρότητος, μέτοχοι γενώμεθα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν Σου...

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐψηλή διανοία, τήν τοῦ Πνεύματος χάριν ὑποδεξάμενος, χαρίτωσον τάς φρένας, Νικόλαε παμμάκαρ, τῶν βοῶντων ἐκάστοτε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἐνώσει θεία ἐκλάμπων, καί σοφία ποικίλη Πάτερ Νικόλαε, ἐκ πάσης ἀφροσύνης, καί γνώμης σφαλλομένης, τούς βοῶντας ἀπάλλαττε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἐναρέτως βιώσας, τῶν Ἀγίων συνόμιλος ὡφθης Ὅσιε· μεθ' ὧν Χριστόν δυσώπει, ῥυσθῆναι πάσης βλάβης, τούς βοῶντας Νικόλαε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθείς τήν καρδίαν, πλημμελείαις ἀμέτροις καί παραβάσεσι, βοῶ σοι Θεοτόκε, τοῦ ρύπου τῆς κακίας, κάθαρόν με καί σῶσον με, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ Ὑπερευλογημένη.

Ἦδὴ ἡ´. Τόν Βασιλέα.

Ἄνωθεν ἴδε, ἡμῶν τόν πόθον καί πλήρου, τά αἰτήματα Νικόλαε παμμάκαρ, τῶν ὑπερψούντων, Χριστόν εἰς τούς αἰῶνας.

Σοφίας, αἴγλη, οἷα σοφός καί ἀγγίνους, καταπύρσευσον ἡμῶν τὰς διανοίας, Νικόλαε Πάτερ, πρὸς θείαν εὐδοκίαν.

Ἰλύος πάσης, τῆς ἐμπαθοῦς ζωῆς ρῦσαι, ταῖς πρεσβείαις σου Νικόλαε θεόφρον, τούς ὑπερψούντας, Χριστόν τόν Βασιλέα.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Κυρίου, καί Ἀειπάρθενε Κόρη, τῆς καρδίας μου ἀποπλῦνον τόν ρύπον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τοῖς ζωηρῦτοις ρείθροις.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὀλόφωτος Κυρίῳ, παρεστῶς παμμάκαρ, ταῖς φωτοφόροις πρεσβείαις σου λύτρωσαι, ἐκ σκοτασμοῦ ἁμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Ὑπέρτερον τόν νοῦν μου, ὑλικῶν φροντίδων, ἐπιστασία σου δεῖξον Νικόλαε, καί ἐννοιῶν οὐρανίων πλησον με δέομαι.

Μή παύση ἱκετεύων, Νικόλαε μάκαρ, τήν Παναγίαν Τριάδα δεόμεθα, ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει μακαριζόντων σε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, Κεχαριτωμένη, τῆς ἐπηρείας τοῦ ὄφρα λύτρωσαι, τήν ταπεινήν μου καρδίαν ἵνα δοξάζω σε.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

καὶ τα παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῆς σοφίας μύστης λαμπρός, καὶ ἀμέμπτου βίου, ὑποτύπωσις ἀληθῆς· χαίροις τοῦ Σωτῆρος, θεοειδῆς θεράπων, Νικόλαε παμμάκαρ, Ἁγίων σύσκηνη.

Ζήσας ἐν τῷ κόσμῳ θεοπρεπῶς, ὡς τῶν ἐνταλμάτων, τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτής, χάριτος τῆς θείας, ἀξίως ἐπληρώθης, Νικόλαε καί ὦφθης, στόμα θεόσοφον.

Λόγῳ καί σοφίᾳ πνευματικῇ, Πάτερ διαπρεπῶν, ὡς δοχεῖον τῶν ἀρετῶν, ὦφθης Ἐκκλησίας, Νικόλαε φαιδρότης, καί τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄστρον πολύφωτον.

Ἄναξι καί ἄρχουσι ποθητός, Νικόλαε ὦφθης, ὡς θεράπων Χριστοῦ σοφός· ἔνθεν σου τήν χάριν, ὑμνεῖ Θεσσαλονίκη, ἐν σοι σεμνυνομένη, Πάτερ θεόσοφε.

Στόμα πλήρες χάριτος ἐσχηκῶς, ὦφθης εὐσεβείας, ὑποφήτης περιφανῆς, καί τῶν Ὁρθοδόξων, δογμάτων θεῖος κῆρυξ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, μάκαρ Νικόλαε.

Σύν Ἀγγέλοις Πάτερ καί σύν χοροῖς, τῶν Ἁγίων πάντων, οἷα τούτων συγκοινωνός, πρέσβευε ἀπαύστως, Νικόλαε Κυρίῳ, τοῦ ῥύεσθαι κινδύνων, ἡμᾶς καί θλίψεων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἁγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθειήμεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δόξης ἀπολαύων θεϊκῆς, σύν τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις, ὡς τούτων σύσκηνος, Ἅγιε Νικόλαε, ἀπαύστως πρέσβευε, τῇ Τριάδι δεόμεθα, ὑπέρ τῶν τιμώντων, τά σά προτερήματα, καί τούς καμάτους σου, ῥύεσθαι ἡμᾶς πάσης βλάβης, καί ἐξ ἀναγκῶν πολυτρόπων, καί ἐπερχομένων πικρῶν θλίψεων.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Δίστιχον.

Δέξαι Νικόλαε τὴν δέησιν ταύτην

Καὶ δίδου τὴν χάριν σου τῷ Γερασίμῳ.